

बलीयस्यत्यन्तं मदघपटली तद्यदुपते

परित्रातुं नो मां प्रभवसि तथा नो दमयितुम् ।

अलाभादार्तीनां इदमनुगुणानामदयिते

कियद्वैस्थ्यं धिङ्मां त्वयि विमतमात्मद्रुहमिमम् ॥ १२

யதுக்களின் தலைவரே! எனது பாபவரிசை மிகவும் வலிவு மிக்கது. என்னைக் காக்கவோ அடக்கவோ உம்மால் இயலாது. அந்தப்பாபங்களுக்கேற்றதுயரங்கள் கிட்டாததே காரணம். எவ்வளவு குறை? உம்முடம் நல்லெண்ணமில்லாதவனும் அதனால் தனக்குத்துரோகம் விளைவித்துக் கொண்டவனுமான நான் ஒரு வீணன். (12)

கிருஷ்ணதுவாதசமஞ்ஜரி முற்றிற்று

शिवाभ्यां नमः

१३. अच्युताष्टकम्

13. அச்யுதாஷ்டகம்

अभिलपननिसर्गादच्युताख्ये भजे त्वां

हरसि मद्घबृन्दं त्वद्भुक्षावशात्त्वम् ।

अघहृदिति तवाम्ब प्रत्युत ख्यातिदोऽहं

त्वयि मम वद का वा सङ्गतिर्दैन्यवाचाम् ॥ १

அச்யுத என்ற பெயரே! உன்னைச் சொல்லிச் சொல்லி ஏற்பட்டபழக்கம் இயல்பாகி விட்டதால் உன்னைச் சொல்கிறேன். உன் பசிகாரணமாக நீ என் பாபக் கூட்டத்தை பறிக்கிறாய். மேலும் உனக்கு பாபத்தைப் போக்குபவள் என்ற புகழ் தந்தது நான். உன்னிடம் நான் கெஞ்சிக் கேட்பதற்கு என்ன பொருத்தம்? சொல்வாய்! (ஆக்யா என்பது பெண்பால் சொல்.) (1)

चिरातीता सान्शीपनितनुभुवः कालभवन-

प्रपत्तिस्तं पित्रोः पुनरगमयत् सन्निधिमिति ।

யशः कृष्णस्येदं कथमहह न त्वां रसनया

यदि श्रीकृष्णाख्ये भजति स तदानीं मुनिसुतः ॥ २

கிருஷ்ணனின் நாமமே! ஸாந்தீபினி முனிவரின் புதல்வர் யமனின் வீட்டை அடைந்து வெகு நாட்களாகி விட்டது. அவனை மறுபடி பெற்றோரின் முன்னர் கொணர்ந்தார் என்ற கிருஷ்ணனின் இந்தப்புக்ஷம் உன்னை எப்படிச் சேரும்? அந்த முனிகுமாரன் அப்போது உன்னைத் தன் நாக்கால் வழிபடவில்லையே? (2)

हरेर्यच्चोस्त्वं यदपि च तथा जारचरितं

तदेतत् सर्वाहस्ततिहतिकृते सङ्गथनतः ।

इतीदं माहात्म्यं मधुमथन ते दीपितमिदं

वदन्त्याः कृष्णाख्ये तव हि विचरन्त्या विलसितम् ॥ ३

கிருஷ்ண! ஹரி திருடனானும் ஜாரனானும் கூறப்பட எல்லாப் பாபக் கூட்டமும் அழியும் என்ற புகழ் உன் பெருமையாலானது. கிருஷ்ணனின் நாமமே! நீ அதனைப் பெயரிட்டுக் கூறிப் பரவிச் செய்ததன் மூலம் அதனை பிரகாசிக்கச் செய்துள்ளாய். (3)

सभायां द्रौपद्याऽम्बुकसृतिभिया तद्रसनया

धृता तस्याश्चेलं प्रतनु तदवस्थं विदधती ।

व्यतानीः शैलाभं वसनविसरं चाम्ब हरतां

इयान् गोविन्दारख्ये वद वसनराशिस्तव कुतः ॥ ४

கோவிந்தனின் நாமமே! ஸபையில் துரௌபதியால் தன் மேலாடை விலகுமோ என்ற பயத்தால் வாயால் கவ்வித்தாங்கப்பட்டது. அவளுடைய சேலையை இருந்தபடியே வைக்க மலைபோல் ஆடையின் குவியலை முன் வைத்தாயே! இந்த ஆடைக்குவியல் உன்னிடம் எப்படி சேர்ந்தது? கூறுவாய்.

अधिरसनमयि त्वामच्युताख्ये दधानं

वनजभवमुखानां वन्द्यमाहुर्महान्तः ।

स तु विनमति मातश्चाश्वगोश्वदनादीन्

भवति ननु विचित्रा पद्धतिस्तावकानाम् ॥ ५

தாயே! அச்யுதனின் நாமமே! உன்னை நாக்கின் மீது வைத்திருப்பவன் பிறும்மா முதலானோரால் வணங்கத்தக்கவனாவான் எனப்பெரியோர்கள் கூறுவர். ஆனால் அவனோ குதிரை பசு புல் (கொள்ளு) என எதனைக் கண்டாலும் வணங்குகிறான். உன்னைச் சார்ந்தவர்களின் வழியே விசித்திரமானது. (5)

जननि मुरभिदाख्ये जाह्वी निम्नगैका

समजनि पदपद्माच्चक्रिणस्त्वाश्रितानाम् ।

परिणमति समस्ताः पादवाबिन्दुरेको

जगति ननु तटिन्यो जाह्वीसहजाद्याः ॥ ६

முரனை அழித்தவரின் நாமமே! தாயே! சக்கிரம் ஏந்தியவரின் திருவடித்தாமரையிலிருந்து கங்கை ஒருவளே வெளியானாள். ஆனால் உன்னை அண்டியவரின் திருவடியிலிருந்து வெளியான ஒரு சொட்டு நீர், கங்கை காவேரி முதலிய எல்லா ஆறுகளாகவும் மாறுகிறது. (6)

समवहितमपश्यन् सन्निधौ वैनतेयं

प्रसभविधुतपद्मापाणिरीशोऽच्युताख्ये ।

समवितुमुपनीतस्सामजेन्द्रं त्वया द्राग्

वद जननि विना त्वां केन वा किं तदाऽभूत् ॥ ७

அச்யுதனின் நாமமே! தன் எதிரில் ஆயத்தமாகக் கருடனைக்காணாமல், தான் பிடித்திருந்த லக்ஷ்மியின் கையை உதறிவிட்ட ஈசனை யானையை (கஜேந்திரனைக்) காக்கக் கொண்டு வந்தது நீ தானே! உன்னைத்தவிர அப்போது யாரால் என்ன செய்ய முடிந்தது. (7)

यदेष स्तौमि त्वां त्रियुगचरणत्रायिणि ततो

महिम्नः का हानिस्तव तु मम सम्पन्निरवधिः ।

ஸ்ரீ ஸ்ரீதர அய்யா அவர்கள் ஊஞ்சலாட்டிய கிருஷ்ணர்

शुना लीढा कामं भवति सुरसिन्धुर्भगवती

तदेषा किंभूता स तु सपदि सन्तापरहितः ॥ ८

மூன்று யுகங்களின் காலான கலியிலிருந்தும் காப்பாற்றுபவளே! நான் உன்னைத் துதிக்கிறேன். அதனால் உன் பெருமை குறைந்து விட்டதா? எனக்கோ எல்லையற்ற செல்வம் கிட்டியது. பகவதியான கங்கையை நாய் நக்கியது. அதனால் அவள் மாறிவிட்டாளா? ஆனால் நாயோ உடன் தாபம் நீங்கப்பெற்றது.

अस्युताஷ्टकम् முற்றிற்று

शिवाभ्यां नमः

१४. डोलानवरत्रमालिका

14. டோலாநவரத்னமாலிகா

(ஸ்ரீதரர் தன் பூஜா கிருஹத்திலுள்ள ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் படத்தை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டி டோலோத்ஸவம் நடத்துகிறார். யசோதையும் ரோகினியும் பக்கத்தில் நின்று ஊஞ்சலை ஆட்டுவதாகப் படம் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீதரர் என்ற தான் ஆட்டுவதாக எண்ணம் மாறுகிறது. யசோதையும் ரோகினியும் மறைந்து அவ்விடத்தில் 'ஸ்ரீ' யும் 'தரா'வும் (ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும்) ஆட்டுவதாக எண்ணம் மேலிடுகிறது; ஸ்ரீ-தரா- ஸ்ரீதரர் என்று மூவரும் இந்த உற்சவத்தை நடத்துகிறார்கள் என்றும் பெரியோர் கூறுவர்)

श्रीमद्भिरक्षिवलनैः परितस्सरोज-

श्रेणीं किरन्धिरिण्मयदिव्यडोलम् ।

यः श्रीधराकलितमाकलयन् मुदा त-

दान्दोळनं स्फुरति नन्दशिशुं तमीडे ॥ १

தங்கத்தாலான தெய்வத்தன்மை மிக்க ஊஞ்சலில் சீர்மிக்க கண் வீச்சால் சுற்றி வரிசையாகத் தாமரைகளை வாரி இறைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீதரர் ஊஞ்சலை ஆட்டுவதை